ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING.

N°. 53. DEEL III. 1 Mei 1910.

INHOUD: Dr. A. C. Oudemans, Acarologische Aanteekeningen XXXII. — Dr. A. C. Oudemans, Aanteekeningen over Suctoria XVII. — Dr. C. L. Reuvens, Bibliotheek. — Dr. J. C. H. de Meijere, International Catalogue of scientific literature. — Insectenverzameling te koop.

Acarologische Aanteekeningen XXXII.

Laelaps wolffsohni nov. sp.

Zeer naverwant aan *L. versteegi* Oudms.; onderscheidt zich daarvan échter op het eerste gezicht door de langere beharing. Ik bezit slechts één ex., een ♀, dat ik van den heer L. G. Neumann, Toulouse, ontving, en afkomstig is uit de collectie van John A. Wolffsohn, Quilpuè, Chili. Het sternaalschild is bijna halfcirkelvormig, met de ronding naar voren; zijne randen zijn sterk gechitinizeerd; zoo ook de randen der coxae. Coxa II heeft extern en vooraan een naar voren gerichten doorn. Vermoedelijk is deze *Laelaps* op een *Mus* gevonden.

Spinturnix plecotinus (C. L. Koch).

C. L. Koch beschrijft in zijn Deut. Crust. Myr. Arachn. h. 23. n. 24, deze soort, die ik thans identificeer met mijn

Smithsonian Institution.
JUL 29 1910

Spinturnix plecoti, zie Tijds. Ned. Dierk. Ver. s. 2. v. 8. t. 3. f. 49—50.

S p i n t u r n i x k o l e n a t i i nov. nom.

Kolenati beschrijft in SB. Ak. Wien, v. 35, 1859, p. 158 een *Diplostaspis carnifex* Koch, en identificeert zijne soort met *Pteroptus carnifex* Koch, Deut. Crust. Myr. Arachn. h. 24. n. 1. — Koch heeft echter aldaar een *Dermonyssus carnifex* beschreven en afgebeeld, eene soort, die, hoewel tegenwoordig vermoedelijk niet meer in het genus *Dermonyssus* thuis behoorend, toch tot de *Dermonyssidae* behoort. — Volgens de Regeln Zool. Nomencl. V. Int. Zool. Congr. Berlin, 1901, § 3, noem ik Kolenati's soort thans *kolenatii*. Hiertoe behoort n i e t mijn *carnifex*, zie hier beneden.

S p i n t u r n i x n o c t u l a e nov. nom.

1902. *Spinturnix carnifex* Oudemans in Tijds. Ned. Dierk. Ver. s. 2. v. 8. p. 33. t. 4. f. 51. 52. (**non** *carnifex* C. L. Koch, **nec** Klti).

S p i n t u r n i x m y s t a c i n u s Kol.

1859. *Diplostaspis mystacina* Kol. in SB. Ak. Wien. v. 35. p. 163. **non** *Spinturnix mystacina* Oudms., vide sub *Spint. murinus* infra.

S p i n t u r n i x v e s p e r t i l i o n i s (L.).

De synonymie dezer soort had ik opgespoord van 1728 tot 1798. Zie Tijds. Ned. Dierk. Ver. s. 2. v. 8. p. 28. Ik ga thans verder:

1804. *Acarus vespertilionis* Herm. Mém. Apt. p. 84. t. 1. f. 14. t. 9. f. G. H. I.

1806. *Gamasus ? vespertilionis* Latr. Gen. Crust. Ins. v. 1. p. 147.

1817. *Gamasus vespertilionis* Latr. in Cuv. Regn. An. v. 3. p. 118.

1826. *Spinturnix vespertilionis* Heyd. in Oken's Isis. p. 628.

1829. *Gamasus vespertilionis* Latr. in Cuv. Regn. Anim. v. 3. p. 284.

1836. *Pteroptus acuminatus* C. L. Koch. Deu. Cr. Myr. Ar. 4. 21. (Protonympha).

1836. *Pteroptus abominabilis* C. L. Koch. idem. 4. 22. (♀).

1836. *Gamasus vespertilionis* Latr. in Cuv. Regn. An. v. 3. p. 302.

1839. *Pteroptus vespertilionis* C. L Koch. Deu. Cr. Myr. Ar. 23. 23. (♀).

1842. *Pteroptus acuminatus* C. L. Koch. Uebers. Arach. v. 3. p. 128.

1842. *Pteroptus abominabilis* C. L. Koch. idem.

1842. *Pteroptus vespertilionis* C. L. Koch. idem.

1843. *Pteroptus vespertilionis* Guér. Mén. Icon. Regn. Anim. pl. 6. f. 11.

1844. *Pteroptus vespertilionis* 2e et 3e, Gervais. Apt. v. 3. p. 228.

1847. *Pteroptus* du *Vespertilio noctula* Walck. Apt. v. 4. p. 545.

1847. *Pteroptus acuminatus* et *abdominalis* (pro *abominabilis !*) Walck. idem. p. 546.

1849. *Pteroptus vespertilionis* Dug. et M. Edw. in Cuv. Regn. Anim. Arachn. p. 95.

1859. *Pteroptus vespertilionis* Grube in Arch. Nat. Liv. Ehst. Kurl. s. 2. v. 1. p. 465.

1859. *Diplostaspis arcuata* Kol. in SB. Ak. Wien. v. 35. p. 166. n. 14. t. 4. f. 13.

1861. *Pteroptus vespertilionis* Sneil. v. Voll. Gelede Dier. v. Ned. p. 75. t. 6. f. 8.

1863. *Pteroptus vespertilionis* Anders. in Oefv. K. Vet. Ak. Förh. p. 189.

1866. *Celeripes vespertilionis* Giebel in Zeit. ges. Naturw. v. 28. p. 398.

1877. *Diplostaspis vespertilionis* Murray Econ. Ent. Apt. p. 179.

1882. *Pteroptus vespertilionis* Berl. in Att. R. Ist. Ven. Sc. Lett. Art. s. 5. v. 8. p. 16.

1892. *Pteroptus abdominalis* (pro *abominabilis !*) Berlese Ordo Mesost. p. 27.

Spinturnix murinus (Walck.). 1847.

1832. *Pteroptus vespertilionis* Duf. in Ann. Sc. Nat. v. 26. p. 98. t. 9. f. 6. 7 (♀) (**non** Linné !).

1832. *Pteroptus vespertilionis* Duf. in Ann. Sc. Nat. v. 26. p. 257.

1832. *Pteroptus vespertilionis* Latr. in Ann. Sc. Nat. v. 26. p. 260.

1837. *Pteroptus vespertilionis* Nitzsch in Arch. Nat. v. 1. p. 326. t. 8. f. I—III. (Larva, Protonympha).

1844. *Pteroptus vespertilionis* 1e. Gerv. Apt. v. 3. p. 228. t. 34. f. 1 (♀).

1847. *Pteroptus murinus* Walck. Apt. v. 4. p. 545.

1856. *Pteroptus myoti* Kol. Paras. Chiropt. p. 26.

1859. *Diplostaspis myoti* Kol. in SB. Ak. Wien. v. 35. p. 156. t. 1. f. 2.

1864. *Pteroptus myoti* Kirchner in Lotos. p. 151.

1866. *Celeripes myoti* Gieb. in Zeit. ges. Nat. v. 28. p. 398.

1872. *Pteroptus vespertilionis* van Ben. in Mém. Ak. Roy. Sc. Belg. v. 40. p. 9.

1876. *Pteroptus vespertilionis* Mégn. in Journ. Anat. Physiol. p. 334.

1880. *Pteroptus vespertilionis* Mégn. Paras. Malad. paras. p. 116.

1882, *Pteroptus myoti* Hall. in Jahresh. Ver. vaterl. Naturk. Württ. p. 303.

? 1883. *Pteroptus pilifer* C. J. Neum. Om Hydrachn. p. 11.

1885. *Pteroptus vespertilionis* Can. Prosp. Acarof. Ital. v. 1. p. 118.

1887. *Pteroptus vespertilionis* Groult Ac. Crust. Myr. p. 58. t. 2. f. 10.

1889. *Pteroptus vespertilionis* Berl. Ac. Myr. Scorp. Ital. 54. 2 et 4.

1892. *Pteroptus vespertilionis* Berl. Ordo Mesost. p. 27. t. 1. f. 9. et t. 5. f. 1, 3, 4, 6, 7.

1892. *Pteroptus vespertilionis* Mégn. les Ac. paras. p. 17. 22.

1897. *Celeripes vespertilionis* et *Diplostaspis vespertilionis* Oudms in Tijds. Ent. v. 39. p. 136.

1902. *Spinturnix mystacina* Oudms. in Tijds. Ned. Dierk. Ver. s. 2. v. 8. p. 299—302, t. 9. f. 32—37, et. t. 10. f. 38—42.—

Periglischrus rhinolophinus C. L. Koch.

1832. *Pteroptus vespertilionis* Aud. in Ann. Sc. Nat. v. 25, p. 402. t. 9. f. 8. 8a. (Protonympha, an ♂).

1841. *Pteroptus rhinolophinus* C. L. Koch Deu. Crust. Myr. Arachn. v. 38. n. 21. (♀, ♂).

1842. *Pteroptus rhinolophinus* C. L. Koch Uebers. Arach. v. 3. p. 128. t. 13. f. 72. ♀.

1844. *Pteroptus vespertilionis* 5e. Gerv. Ins. Apt. v. 3. p. 228.

1847. *Pteroptus rhinolophus* (pro *rhinolophinus !)* Walck. Ins. Apt. v. 4. p. 546.

1858. *Periglischrus asema* Kol. in SB. Ak. Wien. v. 33. p. 81. t. 4. f. 11—14. ♀ ♂.

1877. *Periglischrus rhinolophinus* Murray Econ. Eut. Apt. p. 177 fig.

1877. *Tinoglischrus audouinii* Murray idem. p. 177. fig.

1892. *Pteroptus vespertilionis* Berl. Ordo Mesost. p. 27.

1897. *Periglischrus asema* Roll. et Trt. in Mém. Soc. Zool. Fr. v. 10. p. 136.

Periglischrus hipposiderus Kol.

1844. *Pteroptus vespertilionis* 6e. Gerv. Ins. Apt. v. 3. p. 228.

1856. *Pteroptus hipposideros* Kol. Paras. Chiropt. p. 29.

1858. *Periglischrus hipposideros* Kol. in SB. Ak. Wien. v. 33. p. 82. t. 4. f. 15—18.

1864. *Pteroptus hipposideros* Kirchner in Lotos, p. 125.

1866. *Celeripes hipposideros* Gieb. in Zeit. ges. Naturw. v. 28, p. 398.

1897. *Periglischrus hipposideros* Roll. et Trt. in Mém. Soc. Zool. Fr. v. 10. p. 136.

Periglischrus interruptus Kolti.

1856. *Pteroptus interruptus* Kol. Paras. Chiropt. p. 29.

1858. *Periglischrus interruptus* Kol. in SB. Ak. Wien. v. 33. p. 80. t. 4. f. 4—7.

1866. *Celeripes interruptus* Gieb. in Zeit. ges. Nat. v. 28. p. 398.

1885. *Pteroptus euryalis* Can. Prosp. Acarof. Ital. v. 1. p. 119.

1889. *Pteroptus euryalis* Berl. Ac. Myr. Scorp. Ital, 54. 3.

1892. *Pteroptus euryalis* Berl. Ordo Mesost. p. 27.

1897. *Periglischrus interruptus* Roll. et Trt. in Mém. Soc. Zool. Fr. v. 10. p. 135.

Spinturnix-embryo met gevuld darmkanaal.

Een der drie embryones, die ik uit het moederdier prepareerde, heeft een vrijwel gevuld darmkanaal, zoodat het nagenoeg dezelfde zwarte figuur vertoont als de volwassenen. Het schijnt

dus, dat, deze embryones, evenals die der Zoogdieren, slikbewegingen maken en amnionvocht drinken.

Bij zoogdieren worden de ingeslikte celmassa's, dikwijls tot koekvormige lichamen samengeperst, na de geboorte uitgebraakt. Geschiedt dit bij *Spinturnix*-embryones ook? Is deze embryonale darmvulling ook bij andere Arthropoden opgemerkt? Heeft hierbij ook vertering plaats? Ziedaar vragen, wier beantwoording mij zeer aangenaam zou zijn.

Kolenati's Caris.

Neumann heeft (Mém. Soc. Zool. France, 1896, v. 9. p. 19) *Caris elliptica*, *longimana*, *decussata* en *inermis* van Kolenati geïdentificeerd met *Argas vespertilionis*. Dit is beslist eene vergissing. Zij behooren alle tot *Liponyssus* (sensu lato), dus tot de *Dermonyssidae*.

Achorolophus gagrellae nov. sp.

Larva. Na verwant aan *A. debeauforti* Oudms. Onderscheidt zich daarvan in de volgende kenmerken: Het schildje is veel meer peervormig, langer dan breed, en heeft achter geen insnijding. Elk paar pseudostigmata bevindt zich in een areolum in den vorm van een liggend ovaal. Zoowel de 4 dikke behaarde haren van het schildje, als de lichaamsharen nemen distaad zeer langzaam in dikte af, zijn toch niet spits te noemen. Parasiteerend gevonden op *Gagrella* sp. (Phalangiidae), Tjibodas, Java, April 1905, Dr. J. C. C. Loman.

Charletonia nov. gen.

Erythraeus froggatti Oudms. en *Erythraeus singularis* Oudms. wensch ik in een nieuw genus te vereenigen, dat ik den naam wil geven van *Charletonia*, met *singularis* als type. CHARLETON

schreef 1668 zijn beroemd geworden zoologisch-linguistisch werk Onomasticon Zooicon. Het genus onderscheidt zich van *Erythraeus*, doordat de larven 6 in plaats van 8 behaarde haren op het schildje dragen en de pseudostigmaalharen glad zijn in plaats van distaal behaard.

Acari in urine.

Van Dr. H. L. Visser te Nijmegen ontving ik eenig bezinksel van urine, waarin zich mijten bevonden. Ik determineerde ze als *Tyroglyphus casei* nov. nom. (vulgo *siro*). Het fleschje, dat ook veel hyphen bevatte, heeft dus vermoedelijk in een keuken, kelder of provisiekast gestaan.

Glycyphagus tjibodas nov. sp.

Deze wijkt van alle andere *Glycyphagus*-soorten af door het bezit van 4 vertikaalharen. Verdere eigenschappen van het eenige ♀ in mijn bezit zijn: lengte 340 mikron. Copulatietubus lang, dun, naar beneden gekromd. Tasthaar aan tibia I bijna zoo lang als poot I. Alle rugharen behaard; midden op den rug een paar zeer korte haartjes; de overige rugharen, 15 paar, een weinig langer dan de helft van de grootste breedte van het lichaam. Geen rudimentair lineair rugschildje (behoort dus niet tot de *domesticus*-groep); geen behaarde subtarsale schub (behoort dus ook niet tot de *destructor*-groep). Genitaalopening achter het midden van de buikzijde, dus zeer ver naar achteren. Dit ♀ bevond zich in een buisje, met andere acari afkomstig van Tjibodas, Java, April 1905, Dr. J. C. C. Loman.

A. C. OUDEMANS.